RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 32r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25999
Copyright: Admont, Benediktinerstift

habere cum uoluntate patris saturari obprobrius/ dicens pomā ab initio
suę incarnationis. dicens inquit nonsolū uerbis s; y factis/ pat non mea s;
tua uoluntas fiat. Igit spis dnī qui hactenus in magna silua generis huma
ni requiē non inuenerat/ tandē sup hunc florē requiesceret. in quo eterna
stationē p manens nullam aliciū uicii repulsā aliquando pruit. VII
Non secūdū uisionem oculoꝝ iudicabit neq; secūdū auditū aurū arguet/ s; iu-
dicabit in iustitia pauperes y arguet in equitate p mansueris terre. Ante
quā p gredianī querendū ē cur ipsa hoc loco iesse maluerit nominare
quā dauid dicere de radice iesse quam de radice dauid/ cum non adiesse pa
trem s; ad filium ei dauid floris hui promissio facta sit. Dicimusq; quia dauid
p maiestate regia p sona fuit sublimis/ iesse ē qui y ipse dictus ē ysai. ordine
uel statu longē humilior/ adeo ut non semel s; multo ceteris dauid iā regi ab
inimicis sublimando imperaret quod ēt filio ysai. Porro aduersus superbiā
assur: idē diaboli sermo nunc erat/ y uelut amidotū humilitatē medicina-
lis grā p mittebat. Recte g regā preterit. p sonā dauid egredietur inqens
urga de radice iesse/ cū dicere possit de radice dauid. Omnia que de hac urga
uel flore ei dicunt repugnantia sunt dictis assur arrogantis. Dicebat ille.
Numquid non principes mei simul reges sunt/ Deusto aut s rs s, es dicit. Non secūdū
uisionē oculoꝝ iudicabit neq; secūdū auditū aurū arguet. Hoc uerissime dic
tum ē. Numquid enim secūdū uisionē oculoꝝ dnī nr urge uirgineq; flos iudi
cauit y secūdū p sonā p mates quos subiecit elegit/ quos faceret senatores celi. quib
daret claues regni sui/ Numquid secūdū auditū aurū arguit/ ut eloquentē
assumeret quos faceret caustidicos uerutatis. y reprehauit aliquos eo qd ēent
homines y diuitię y sine interis/ Non inq;/ s; iudicauit in iustitia pauperes.
Qua iustitia/ Iustitia fidei quę uera y antiqua iustitia ē/ p qua y abraha hō
iustificatus est. Nam credidit inquit scriptura abraha deo/ et reputatū
ē ei ad iustitiā. Quomodo uel ubi in hac iustitia pauperes iudicauit/ Exem
pli grā. Petrus pauper erat. pauper inquā petrus. idē humilis erat/ hic autē
illi interrogant uos quē me ēe dicitis/ respondens dixit. Tues xpe filius
diuinus. Hęc fides est. hęc fidei iustitia ē. In hac iustitia fidei stati pauperem
illū iudicauit et dixit. Beatus es symon bariona. quia caro y sanguis non
reuelauit t/ s; pat meus qui in celis ē. & cetera. Veracit g ñ secūdū uisio-
nē inquit oculoꝝ iudicabit/ s; iudicabit in iustitia pauperes. Et continuo sub
iunxit. Et arguet in equitate p mansueris terre. Hoc manifestissime fac
turus est ultimi iudicii die. Dicet enim arguendo in ira et in furore. Disce
dite a me. ame maledicti in ignē eternum qui paratus ē diabolo y anglis